

[Gert Petersen]

skuddet for i år nu åbenbart bliver dobbelt så stort, som regeringen gættede på i januar.

Hvis man kigger på en oversigt over importen i Danmark for perioden januar-juli 1984 og til den ende anvender Statistiske Efterretninger fra den 21. september 1984, vil man se, at der har været en importstigning i denne periode på 19,5 pct. Stigningen, når det drejer sig om investeringsgoder, ligger på omkring gennemsnittet af denne samlede importstigning, nemlig på 20-21 pct., mens stigningen, når det drejer sig om transportmidler, ligger helt oppe på 36,4 pct., og stigningen inden for den gruppe, når det drejer sig om personbiler, er oppe på 41,1 pct. Hvad angår stigningen i varer til direkte forbrug i 1984 i forhold til 1983, er der tale om en vækst på 26,7 pct., betydeligt over gennemsnittet, og inden for denne gruppe er det især de varige forbrugsgoder, som tynger med en stigning på 40,1 pct.

Det er helt indlysende, at det er de velstillede grupper i Danmark, som på det sidste har forøget deres forbrug. Jeg var lige ved at sige, at det var dem vel undt, hvis det ikke var på bekostning af de dårligst stillede grupper, hvis forbrug er blevet meget, meget hårdt ramt af regeringens politik, uanset hvad statsministeren her står og foregøgler folk.

Derfor må vi forvente, at regeringen kommer med et indgreb inden for de kommende måneder, men hvad bliver det så for et indgreb? Det bliver naturligvis et af de sædvanlige – og i den henseende er jeg bange for, at regeringen har overtaget en uskik fra den tidligere regering – som kommer til at gå på skatter og afgifter, moms osv., og som rammer bredt, som man siger, med det resultat, at det ikke bliver de grupper, der skulle rammes, som virkelig bliver ramt, men derimod igen de dårligst stillede. Derfor har vi stillet vores dagsordensforslag, som i den henseende er parallelt med det socialdemokratiske, fordi vi for det første anser det for nødvendigt, hvis ikke det skal komme til en katastrofe senere, og fordi vi for det andet ønsker at fastslå et andet fordelingspolitisk princip for indgreb, når det drejer sig om at bremse en økonomisk dårlig udvikling. Denne gang er det de velstillede grupper i befolkningen, som må pålægges byrderne, og som indgrebet skal rette sig imod.

Jeg havde ikke drømt om, at regeringen ville acceptere det, for det er stik imod regeringens principper. Jeg hørte jo her endnu en gang under den lille skattedebate, vi havde, hvordan de konservative partout vil have ført proportionalstrækket helt op. Hvad betyder det? Det betyder enorme skattelettelser for de velstillede her i landet, det betyder afskaffelse af progressionen, og det sagde hr. Gammelgaard, tror jeg det var, også klart og tydeligt.

Må jeg så sige, at SF er kategorisk modstander af en afskaffelse af progressionen, og jeg blev lidt forvirret af debatten mellem hr. Gammelgaard og hr. Stavard, for jeg har egentlig også det indtryk, at socialdemokratiet er modstander af en afskaffelse af progressionen. Jeg tror, at vi og socialdemokratiet er enige om, at proportionalstrækket skal føres højere op, end det er i dag, men at der naturligvis skal være en tillægsskat, altså en progression, på de store indtægter. Jeg kan ikke forestille mig, at der skulle kunne indgås noget kompromis med de konservative herom, hvorved man opgav den progression. Jeg mener tværtimod, det drejer sig om nu at få genskabt progressionen i den danske beskatning i stedet for den ødelæggelse, den underminering, vi har oplevet i kraft af fradragsregler, fiduser osv., og naturligvis på en fornuftig måde, sådan at det er de store indtægter, som rammes af progressionen.

Der var mange andre problemer i det, statsministeren kom med. Ja, fra hans side var det jo ikke spor problematisk, forstod jeg, men der var mange problemer i det, og det er især problemer, som rammer hundredtusinder af almindelige mennesker i dette land.

Statsministeren taler om, at det ikke er gået særlig meget ud over dem, som på en eller anden måde er afhængige af sociale ydelser. Går det ikke ud over dem, når man standser reguleringen af de sociale ydelser, af arbejdsløshedsdagpengenes og sygedagpengenes maksimumssatser? Går det ikke ud over dem i betragtning af, at prisstigningerne jo har været større, end regeringen forudså?

Prisstigningerne har af internationale grunde ikke været så store, som de var for 4-5 år siden, men de har ikke desto mindre, også efter det økonomiske sekretariats egne opgørelser, været ca. 50 pct. større, end regeringen forudså, end den fastlagde sine løn-